

Prima instanță: judecătoria Hîncești (jud.N. Rusu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vascan, N. Traciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat Șveț Nicolae împotriva deciziei din 17 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău,
adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Șveț Nicolae împotriva Nataliei Șveț cu privire la declararea nulității testamentului,

c o n s t a t ă :

La data de 26.05.2009 Șveț Nicolae s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Nataliei Șveț cu privire la declararea nulității testamentului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la data de 11.12.2008 a decedat tatăl său - Șveț Alexandru. La data de 25.03.2009, notarul privat Macar Veronica a emis o încheiere, prin care a respins declarația reclamantului de acceptare a succesiunii rămase după decesul tatălui său, Șveț Alexandru, din motivul existenței testamentului întocmit din numele lui Șveț Alexandru în beneficiul pârâtei Șveț Natalia și autentificat de notarul privat Victor Bicec.

A precizat reclamantul că testamentul este ilegal, deoarece în documentele păstrate de tatăl său nu a fost identificat un astfel de act juridic. De asemenea, reclamantul a menționat că la momentul întocmirii testamentului, tatăl său avea vârsta de 82 de ani și nu putea de sine stătător să întocmească testamentul. Mai mult, atât tatăl său, cât și mama sa au dat consimțământul că casa părintească și toată averea acumulată va fi înregistrată în beneficiul nepoatelor, prin intermediul reclamantului Șveț Nicolae.

Declară reclamantul că din documentele deținute, vizual s-ar constata că semnătura de pe testament nu-i aparține tatălui - Șveț Alexandru.

Consideră reclamantul că procesul de legalizare a testamentului a derulat cu admiterea unor ilegalități de către Natalia Șveț.

Prin hotărîrea din 15 noiembrie 2010 a judecătoriei Hîncești, acțiunea înaintată de Șveț Nicolae a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Șveț Nicolae și menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 01 iulie 2015 și la 07 august 2015 Șveț Nicolae a declarat recurs

împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, s-a invocat că instanțele inferioare eronat și arbitrar au apreciat circumstanțele cauzei și probele existente la dosar, adoptînd soluții greșite.

Conform art.434 CPC, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia recurată la 17.06.2015, iar recurentul a depus cerere de recurs la data de 01.07.2015 și respectiv la 07.08.2015. Astfel, se atestă că recursul declarat de Șveț Nicolae este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Șveț Nicolae, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șveț Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

În această ordine de idei, Completul Colegiului reține că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Șveț Nicolae, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Șveț Nicolae împotriva deciziei din 17 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală